

[Ingerlise Koefoed]

og helt hemmeligt tænkte på, da han i valgkampen sagde farvel til atomkraften.

Lone Dybkjær (RV):

Tit er man i den situation, at man kan take for en debat; her synes jeg nok, at situationen er en lidt anden, da vi jo fra åbningsdebatten vidste, at statsministeren ville henvise til de snart længe ventede rapporter. Derfor kunne man godt have ønsket sig, at den havde fundet sted på et senere tidspunkt, men nuvel, den er her altså. Det værste ved debatten er måske, at den ender i en ikke særlig præcis dagsorden, som efter vor opfattelse ikke siger noget som helst, og det skal jeg vende tilbage til senere.

For det radikale venstre er der altid indgået flere elementer som baggrund for vor stillingtagen til a-kraft; det er bl.a. en kombination af spørgsmål om miljø, sikkerhed, affaldsopbevaring, økonomi, forsyningssikkerhed og planlægning set i lyset af den overordnede energipolitik samt den indflydelse, den overordnede energipolitik har på samfundsstrukturen.

Vores overordnede syn på energipolitikken fremkom jeg med under debatten om EP 81, og den skal jeg repetere her. Af hensyn til den økologiske balance, af hensyn til vore efterkommere, af hensyn til en mere rimelig og retfærdig fordeling af ressourcerne i verden og af hensyn til vores forsyningssikkerhed bør Danmark stræbe efter så stor en anvendelse af vedvarende energikilder som muligt. De nødvendige traditionelle energikilder, der skal til, må anvendes sådan, at vi sikrer mindst muligt spild og sådan, at vi tager hensyn til naturen.

Alle disse elementer har ført til, at vi finder, at der ikke er behov for og plads til atomkraft i Danmark, i hvert fald ikke i de første mange år. Naturgas og hele varmeplanlægningen har gjort, at den beslutning i virkeligheden er ovre. Hertil kommer så, at miljø- og sikkerhedsmæssige grunde taler imod det, og her tænker jeg ikke blot på atomkraftsikkerhed, men også den usikkerhed, der bliver, hvis Danmark bliver part af plutoniumsamfundet, hvad vi jo ikke kan undgå at blive. Endvidere passer atomkraft ikke ind i hele det danske industrielle system.

Det har været nævnt fra forskellige side, at vi så måtte tage bare et enkelt eller to atom-

kraftværker for dog at have nogle, eller hvad nu argumentet kunne være. Det er simpelt hen den mest tåbelige af alle beslutninger, vi kunne træffe. Her får vi alle ulemper og ingen fordele; vi får ikke nogen øget forsyningssikkerhed, det spiller en meget lille rolle på hele energiforsyningen, og vi får alle ulemperne i form af alle sikkerhedsforanstaltningerne og alle affaldsproblemerne; og alle de andre problemer, som jeg har remset op, vil komme til. Enten er der tale om, at vi ingen atomkraftværker skal have, eller også må vi have en 4-5 stykker; alt andet midt imellem vil være helt umuligt. Også derfor mener vi, at man ikke skal have a-kraft i Danmark.

Den dagsorden, der i virkeligheden derfor burde være stillet, også i relation til debatten, er noget i retning af: idet folketinget tager statsministerens redegørelse til efterretning, opfordres regeringen til at forberede en energiplanlægning, hvori a-kraft ikke indgår, og tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.

Når vi mener, at den burde være fremsat, er det, fordi a-kraft er en blokering for energiplanlægningen, og at man derfor bør tage a-kraft ud af planlægningen. Herudover ofres der jo fortsat mange menneskelige og økonomiske ressourcer på en energiplanlægning med atomkraft og på hele problemstillingen omkring atomkraft, ting, som vi mener godt kunne formindskes. Det betyder naturligvis ikke, at man ikke på Risø og andre steder skal beskæftige sig med atomkraft – det skal vi, fordi Barsebäck ligger der, og fordi vi har atomkraft i den øvrige del af verden – men vi behøver ikke at gøre det på det niveau, som vi gør i dag.

Da det nu er åbenbart, at der ikke vil være et flertal for en sådan dagsorden, men blot en henvisning til rapporterne, synes vi ikke, at det er rimeligt at fremsætte den dagsorden og gør det derfor ikke. I stedet for står vi med den foreslåede dagsorden. Den udmærker sig i det væsentlige ved slet ikke at omhandle det, debatten drejer sig om, nemlig a-kraft, og det er selvfølgelig også en afsvækelse af dagsordenen og siger måske også noget om forskellige partiers stilling til hele spørgsmålet om a-kraft, om man så vælger at lægge skylden for de manglende muligheder for beslutninger det ene eller det andet sted.